

Sygn. akt IV U 3/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Przysucha

Protokolant Małgorzata Kłosowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 r. w Częstochowie

sprawy R. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania R. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 24 listopada 2016 r. Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IVU 3/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. po rozpoznaniu wniosku R. I. z dnia 3 listopada 2016 roku w przedmiocie przeliczenia emerytury od nowej kwoty bazowej odmówił prawa do przeliczenia świadczenia.

W uzasadnieniu wskazano, iż zgodnie z art. 19 i 19 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 887) kwota bazowa wynosi 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenie społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym. Kwota bazowa ustalana jest co rok na podstawie art. 19 i obowiązuje od dnia 1 marca każdego roku kalendarzowego do końca lutego następnego roku kalendarzowego. Jednocześnie ZUS odwołał się do treści art. 53 w/w ustawy w zakresie mechanizmu ustalania wysokości świadczenia oraz do art. 110 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 roku, poz. 887) .

Ubezpieczony złożył odwołanie od w/w decyzji.

W odwołaniu ubezpieczony wskazał, iż wnosi o przeliczenie emerytury przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Z. od nowej kwoty bazowej i nowej podstawy wymiaru.

Sąd ustalił i zważył co następuje

Ubezpieczony uprawniony był do pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Od dnia 29 września 2008 roku przyznano ubezpieczonemu prawo do emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie z 7 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01/1984 r. do 12/1990 r., przy WWPW w wysokości 129,62% oraz kwocie bazowej w wysokości 855,35 zł.

W dniu 2 grudnia 2013 roku złożony został przez ubezpieczonego wniosek o emeryturę. Po rozpoznaniu powyższego wniosku w dniu 14 stycznia 2014 roku została wydana decyzja o przyznaniu emerytury. W decyzji tej również dokonano przeliczenia świadczenia ubezpieczonego zgodnie z art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej (tj. część socjalną obliczono od nowej kwoty bazowej na dzień zgłoszenia wniosku), ponieważ po przyznaniu emerytury podlegał ubezpieczeniu społecznemu przez co najmniej 30 - miesięcy.

W dniu 3 listopada 2016 roku złożony został przez ubezpieczonego wniosek o wyliczenie świadczenia z uwzględnieniem kwoty bazowej w wysokości 3080,84 zł. do całości świadczenia. Po rozpoznaniu wniosku w dniu 24 listopada 2016 roku wydana została przez organ rentowy decyzja odmawiająca przeliczenia świadczenia.

Zdaniem Sądu zgodnie z art. 19 i 19 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 887) kwota bazowa wynosi 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenie społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym. Kwota bazowa ustalana jest corocznie na podstawie art. 19 i obowiązuje od dnia 1 marca każdego roku kalendarzowego do końca lutego następnego roku kalendarzowego.

Zgodnie z art. 53 w/w ustawy wysokość świadczenia (tj. emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy) wynosi:

- 1). 24% kwoty bazowej obowiązującej na dzień nabycia prawa do świadczenia;
- 2). po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych;
- 3). po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Na wniosek ubezpieczonego o emeryturę złożony dnia 2 grudnia 2013 roku organ rentowy decyzją z dnia 14 stycznia 2014 roku przyznał ubezpieczonemu emeryturę od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. od ukończenia 65 lat życia. Do wyliczenia wysokości emerytury przyjęto:

- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 7 lat kalendarzowych tj. od 1/1984 roku do 12/1990 roku, który wyniósł 129,62%,

- kwotę bazową przyjętą do ustalenia wysokości emerytury z obniżonego wieku emerytalnego o symbolu E – 855,35 zł.

Podstawa wymiaru przyjęta do obliczenia świadczenia została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 129,62% oraz kwoty bazowej z daty nabycia prawa do emerytury 855,35 zł. i wyniosła 1108,70 zł. po waloryzacji 2568,65 zł.

W związku z przepracowaniem przez ubezpieczonego co najmniej 30 miesięcy po przyznaniu wcześniejszej emerytury ustalenie jej wysokości nastąpiło z uwzględnieniem tzw. części socjalnej od nowej bazowej obowiązującej na dzień zgłoszenia wniosku o tj. 3080,84 zł. zgodnie z art. 53 wymienionej ustawy.

W ocenie Sądu obliczenie emerytury od nowej kwoty bazowej możliwe jest po ponownym ustaleniu wysokości świadczenia w myśl art. 110 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 roku, poz. 887) w skutek zmiany podstawy wymiaru, która podlegała ponownemu przeliczeniu w myśl art. 15 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie

emerytalne i rentowe, przypadające w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. Warunek posiadania wyższego wskaźnika podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy np. w związku z osiągnięciem dochodu lub przychodu w wysokości powodującej zawieszenie prawa do świadczenia. Ponadto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie musi być wyższy od poprzednio obliczonego, jeżeli wynosi co najmniej 130%, a wskazane do przeliczenia wynagrodzenie w całości przypada po przyznaniu świadczenia.

Ubezpieczony do wniosku o emeryturę z dnia 2 grudnia 2013 roku nie przedłożył wynagrodzeń przypadających po przyznaniu świadczenia, na podstawie których można byłoby przeliczyć podstawę wymiaru, do wyliczenia emerytury o symbolu E1 przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru oraz kwotę bazową z emerytury o symbolu E.

W ocenie Sądu należy także wskazać, iż zasady ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty przyznawanej osobie wcześniej uprawnionej do innego świadczenia regulowane są w art. 21 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.). W myśl art. 21 ust. 2 wymienionej ustawy, wyłącznie podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia może stanowić podstawę wymiaru emerytury dla osoby wcześniej uprawnionej do emerytury. W każdym przypadku przyznawanie emerytury po emeryturze, jest to podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia. Oznacza to, że nie jest możliwe ponowne ustalenie podstawy wymiaru, poprzez obliczenie jej na nowo w myśl art. 15 ustawy emerytalnej. Zgodnie natomiast z art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej w przypadku przyjęcia za podstawę wymiaru emerytury podstawy wcześniej przyznanego świadczenia do części socjalnej emerytury czyli 24% kwoty bazowej przyjmuje się kwotę bazową obowiązującą w dacie przyznania świadczenia jeżeli ubezpieczony pozostawał przez co najmniej 30 miesięcy w ubezpieczeniu społecznym.

W ocenie Sądu po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 3 listopada 2016 roku ZUS zasadnie nie znalazł podstaw do przyjęcia nowej kwoty bazowej do całości świadczenia.

Orzeczenie wydano w trybie art. 477¹⁴ § 1 kpc.